

Katowice, 18 kwietnia 2018 r.

Stefan Dzienniak
Prezes Zarządu
Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
ul. Lompy 14, 40-040 Katowice

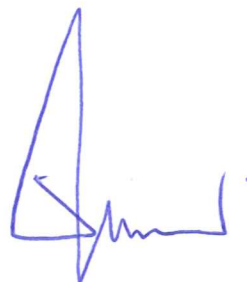
Szanowny Pan
Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii

pismo znak: HIPH/0260/2018

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do trwającego procesu konsultacji projektu ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji z dnia 16 marca 2018 r., w załączeniu przedstawiam uwagi Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej.

Z poważaniem

Stefan Dzienniak
Prezes Zarządu
Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej

Załączniki:

1. Tabela z uwagami do projektu ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji z dnia 16 marca 2018 r.

Tabela z uwagami do projektu ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji z dnia 16 marca 2018 r.

L.p.	Proponowane brzmienie	Uzasadnienie
1.	<p>W art. 2 pkt 25) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„25) paliwa gazowe – paliwa gazowe w rozumieniu art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo Energetyczne;”</p>	<p>Celem przedmiotowej poprawki, jest przyjęcie na potrzeby ustawy definicji paliw gazowych w zakresie tożsamym z ustawą– Prawo energetyczne. Wyłączenie gazów z procesów zgazowania paliw stałych, gazów systemowych, gazów z odmetanowania kopalń, gazów koksoowniczych, innych gazów odpadowych z procesów technologicznych, z uwagi na „różne koszty tych paliw” jest ekonomicznie nieuzasadnione.</p> <p>Z uwagi na fakt, iż gazy, które zostały arbitralnie wykluczone z definicji paliw gazowych ze względów technicznych nie są przedmiotem normalnego obrotu handlowego, nie jest możliwe jednoznaczne określenie kosztu tych paliw. Gazy te są jednym z produktów końcowych procesów przemysłowych i w związku z tym powinny traktowane być jako produkt, a nie jako odpad produkcyjny.</p> <p>W związku z powyższym, przy określaniu wartości wsparcia dla jednostek kogeneracyjnych opalanych tymi paliwami gazowymi powinien być brany pod uwagę koszt najbardziej zbliżonego pod kątem technicznym paliwa podlegającego swobodnej wymianie rynkowej – gazu ziemnego.</p> <p>Jednocześnie w przypadku rozliczeń pomiędzy przedsiębiorstwami przemysłowymi a wytwórcami energii w wysokosprawnej kogeneracji, najczęściej jako koszt paliwa przyjmowany jest właśnie gaz ziemny, a cena konkretnego paliwa przemysłowego uwzględnia współczynnik kaloryczności tego gazu w stosunku do kaloryczności gazu ziemnego.</p>
2.	<p>W art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Podstawą do obliczenia opłaty kogeneracyjnej pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który został umieszczony w wykazie Prezesa URE, o którym mowa art. 52 ust. 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii, i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii, wyniosła:</p> <p>1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% - jest 80%,</p> <p>2) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% - jest 60%,</p> <p>3) więcej niż 40% - jest 15%</p> <p>- ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę</p>	<p>Proponowana zmiana brzmienia art. 52 ust. 2 ma na celu usunięcie oczywistej omyłki, która uniemożliwiałaby prawidłowe zastosowanie tego przepisu. Zgodnie z intencją projektodawcy podstawą obliczenia opłaty kogeneracyjnej pobieranej od odbiorcy przemysłowego powinno być, odpowiednio, 80%, 60% lub 15% ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę przemysłowego w danym okresie rozliczeniowym. Art. 52 ust. 2 w zaproponowanym brzmieniu został skonstruowany analogicznie do art. 96 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii, który przewiduje obniżenie podstawy do obliczenia opłaty OZE należnej od odbiorców przemysłowych.</p> <p>Należy również zauważyć, że w związku z wejściem w życie art. 52 ust. 2 modyfikacji wymagać będzie Rozporządzenie Ministra Energii w sprawie sposobu obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę przemysłowego z dnia 9 grudnia 2016 r. Za zasadne należy bowiem uznać uwzględnienie przy wyliczaniu współczynnika energochłonności kosztów udziału w systemie wsparcia wysokosprawnej kogeneracji, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał z ulgi, o której mowa w art. 52 ust. 2.</p>

	przemysłowego w danym okresie rozliczeniowym.”	
3.	<p>W art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Prezes URE kalkuluje stawkę opłaty kogeneracyjnej na dany rok kalendarzowy według wzoru:</p> $S_{Ri} = G_i/Q_{i-1} - S_{Ri-1}/Q_{i-1},$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają:</p> <p>SRi – stawkę opłaty kogeneracyjnej na dany rok kalendarzowy wyrażoną w złotych za MWh, Gi – wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym na który jest kalkulowana stawka opłaty kogeneracyjnej, Qi-1 – ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym, która stanowiła podstawę do obliczenia opłaty kogeneracyjnej w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym jest kalkulowana stawka opłaty kogeneracyjnej na kolejny rok kalendarzowy, S_{Ri-1} - niewykorzystane środki z opłaty kogeneracyjnej pozostałe z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym jest kalkulowana stawka opłaty kogeneracyjnej, wyrażone w złotych.”</p>	<p>Proponowana zmiana ma na celu uwzględnienie niewykorzystanych środków z opłaty kogeneracyjnej pozostałych z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym jest kalkulowana stawka opłaty kogeneracyjnej, analogicznie do uregulowań dotyczących kalkulacji stawki opłaty OZE.</p> <p>Zwracam uwagę, iż zastosowanie tego zapisu pozwoliło uniknąć poboru nadmiernych opłat OZE w 2018 r., poprzez ustalenie wysokości opłaty OZE na poziomie 0 zł.</p>